

Boeren in balans

Alumna psychologie **Jessica Tepper** runt met haar man een duurzaam boerenbedrijf, de Eytemaheert.
'Het kan wél.'

Boerenzwaluwen vliegen voorbij, ginds klinkt een late veldleeuwerik. En in het veld grazen rood- en zwartbonte Groninger blaarkoppen, blakend van gezondheid. Eytemaheert, het natuurinclusieve boerenbedrijf van Jessica en Maurits Tepper, ligt er prachtig bij. 'Daarginds hebben we een plasdras gebied waar weidevogels broeden', wijst Jessica. 'Grutto's, Kieviten. Het worden er elk jaar meer. En dáár willen we meer houtwallen gaan aanleggen.' Jessica (37) studeerde psychologie aan de RUG en werkte acht jaar als gedragsdeskundige in de onderwijswereld. In 2015 kochten Maurits en zij een boerderij in Sandebuurt, bij Roderwolde. Er was een kleine schuur bij, plus een paar weilanden. 'Na een maand kochten wij onze eerste vijf Groninger blaarkopkalfjes', vertelt Jessica. 'Waarom? Omdat het ons leuk leek. We wilden kijken of we iets konden opbouwen, iets konden toevoegen. Een mooi product maken, en tegelijkertijd iets voor de natuur doen. Op een positieve manier helpen de landbouwsector te verduurzamen.'

Boer en ondernemer

De opa van Maurits had een boerderij, waar Maurits graag meewerkte. Na opleidingen in de land- en tuinbouw begon hij een eigen

bedrijf. Niet als boer, maar in de industrie. 'Toch had hij nog altijd de droom om boer te worden', vertelt Jessica. 'De plek in Sandebuurt bood ons daartoe de kans.'

Jessica had geen landbouwervaring, maar bij haar kwam het ondernemerschap naar boven: 'Ik verdiep me graag in de toekomst van Eytemaheert in de volle breedte: de diversiteit aan voedselproductie, regeneratieve landbouw, wetenschappelijk onderzoek, de communicatie naar buiten, en overleg met partners zoals Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten.'

Al snel pachtten Jessica en Maurits land erbij en kochten ze meer koeien. Eerst alleen voor de melk-, later ook voor vleesproductie. Blaarkoppen zijn dan ook 'dubbeldoelkoeien'. 'Sinds eind 2016 richt ik me fulltime op de boerderij', vertelt Jessica. 'Maurits is nog wel eigenaar van zijn eerste bedrijf. Dat geeft financiële zekerheid. Maar: Eytemaheert was vanaf dag één winstgevend.'

Alleen eigen gras

Sinds 2017 pachtten Jessica en Maurits een grotere locatie, bij Leutingewolde. Aangrenzende weiden kochten ze erbij. De zaken gaan goed: de vraag is groter dan het aanbod. Maar al te snel uitbreiden willen ze niet. Voor hen staat de balans tussen productie

en omgeving centraal. 'Een gezonde bodem, gezonde dieren, een gezond product', vat Jessica samen. 'In de intensieve landbouw is die balans verloren gegaan. Vandaar ook het stikstofprobleem. Bij ons is de cyclus gesloten. Onze koeien eten alleen ons eigen gras, we gebruiken geen krachtvoer, geen kunstmest.' De Teppers boeren niettemin geavanceerd. Hun koeien worden bijvoorbeeld twee keer per dag vanuit de melkrobot naar een verse strook weide geleid.

De producten in de webshop van Eytemaheert zijn iets duurder dan in de supermarkt. 'Maar dat valt heel erg mee', nuanceert Jessica. 'Onze producten zijn ook toegankelijk voor mensen met een kleinere beurs. Al onze klanten kiezen bewust voor een goed product.'

Jessica en Maurits willen graag collega's helpen bij de omschakeling naar duurzaam boeren. Daarom overleggen ze regelmatig met allerlei partijen en schreven ze mee aan een advies voor de stikstofcommissie van Johan Remkes. En Eytemaheert is een demonstratiebedrijf: vaak komen boeren, organisaties en beleidsmakers een kijkje nemen.

Een grote wolk mussen landt kwetterend in een struik. 'Ja, er leeft hier van alles', lacht Jessica. 'En het wordt nog ieder jaar mooier.'